ANUL IX No. 1030 — 6 PAGINI 6 LEI — Marți 1 Martie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacție: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare MARȚI, şi SÂMBĂTĂ
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacție: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

CRONICA

O poveste cu refren...

Am arătat într'un număr recent încurcăturile pe cari le provoacă în bugetele cluburilor de football, taxa federală de 3 lei asupra biletelor de intrare pe teren. Chestiunea este de prea mare actualitate pentru a nu reveni asupra ei. Cu atât mai mult cu cât ni s'au adus la cunoştință unele fapte cari scot şi mai mult în lumină necesitatea unei renunțări complete şi imediate la aşa zisa taxă federală.

Este vorba de ceeace s'a întâmplat clubului «Sportul Muncitoresc», pentru care impozitul impus de federație constitue în acelaş timp o sarcină insuportabilă şi o stare de fapt cu totul specială.

«Sportul Muncitoresc» este un club modest ca însemnătate tehnică-sportivă, dar foarte bine utilat din punct de vedere al organizației interne. Ministerul muncii, din îndemnul unor oameni de inimă, a construit «Sportului Muncitoresc» un foarte frumos stadion în Parcul Veseliei, cu o tribună din beton armat şi cu tot ceeace trebue unui stadion modern.

In acest stadion model, muncitorii din toate breslele, ucenicii şi adesea patronii înțelegători îşi petrec atunci când munca grea le dă răgaz, câteva ore de sport, de viață în aer liber. Ministerul muncii, urmând linia dreaptă a interesului social şi-a impus aci o politică de sacrificii perpetue, stabilind o taxă de 5 lei, corespunzătoare celor mai sărace pungi.

Ori, ce se întâmplă în relațiunile financiare ale Sportului Muncitoresc cu Federația? Când se face decontarea sumelor încasate pe teren, necesară stabilirii cotei federale «Sportului Muncitoresc» i se pretinde la un bilet pe care l-a vândut cu 5 lei cota «olympico-federală» de 3 lei, plus 5 la sută pentru district şi colac peste pupăză 5 la sută pentru fisc.

Socotiți şi dv. cât rămâne Sportului Muncitoresc pentru acoperirea cheltuelilor de întreținere a unui mare stadion la construirea căruia nu s'a luat în considerare decât realizarea unui deziderat al muncitorimii înțelegătoare.

Au relevat cazul «Sportului Muncitoresc», pentru a ilustra cu un exemplu inechitatea unei taxe pe care federația o impune dintr'un spirit de fiscalitate exagerată şi inutilă.

Este exagerată, pentrucă cei 3 lei nu pot fi suportați cu uşurință nici de cluburi şi cu atât mai puțin de spectatori, cari nu mai sunt dispuşi să plătească — la terenurile periferice sau centrale — nici 50 la sută din ceeace au plătit anul trecut.

Inutilitatea derivă din împrejurarea că districtul care în leul ce-i revine din această taxă, are sursă principală a acoperirii cheltuelilor de administrație, poate găsi în propunerea cluburilor soluția care să ducă la renunțarea definitivă. Cluburile din capitală, într'o consfătuire recentă au hotărât să suporte din pungă proprie cheltuelile de regie ale districtului, urmând ca liga şi federația, cari împart frăţeşte ceilalți doi lei, să renunțe la un venit care nu li se cuvine şi care îşi avea rostul pe vremea participărilor noastre la olympiadă.

Iată o soluție în plus față de cea preconizată de noi într'un număr trecut, când propuneam câteva organizări proprii pe seama districtului.

Dacă sunt oameni de înțeles cei din fruntea footballului bucureştean, nu se poate ca problema taxelor federale să nu fie rezolvată aşa cum o cer cluburile şi bunul simț.

R.

SAPTAMANA

Regalul sortit unui amuzant sfârşit de săptămână, a dat fiasco, spre regretul unanim al spectatorilor dela Circ. Veniți să-şi descreţească fruntea de necazuri, s'au întors acasă aşa cum au venit şi chiar, dacă am s'a să dăm crezare multora din ei, mai trişti şi mai deprimați ca totdeauna. Pavelescu şi Nour, vedetele reuniunei, au jucat cea mai neaşteptată festă ahtiaților de box cu peripeții, hotărându-se să facă o partidă de înaltă şcoală pugilistă.

In locul loviturilor de tanc, cu rostogolirile de tauri şi incidentele aferente, Nour şi Pavelescu ne au oferit, atât cât le-a fost în putere, o demonstratie eloquentă de felul cum... nu trebue să boxeze nici un profesionist. Dacă într'adevăr aceasta le-a fost intenția cinstită, merită felicitări din partea spectatorilor şi a modeştilor amatori cari le-au încadrat atât de reuşit exhibiția de înaltă şcoală... Invățătura rea însă, prinde mult mai lesne decât ceia bună, pentrucă altfel nu se explică handicapul pe care l'a avut de suportat micul şi excelentul Ion Gorun, din partea nu mai puțin excelentului Climan. Dacă un mijlociu boxează cu un supra-greu, de ce n'ar boxa o muscă cu o pană? Nu e logic?

Dacă boxul o duce de bine de rău dela o zi la alta, footballul în schimb n'apucă să scoată o vorbă şi i se proptesc în cap mormane de nămeți, grei şi lipicioşi, dătători de guturai şi de toate celelalte. Cert este, că de câte ori se anunță matchul Unirea Tricolor—Macabi, viscolul o ia din loc şi se abate aşa netam-nesam asupra bucureştenilor nevinovați. Nu se poate oare renunța la această nefericită partidă? Căci, te pomeneşti că se îndreaptă vremea şi footballul o poate lua serios din loc...

Nu e vorbă, situația de acum convine de minune micuțului nostru hockey, care sburdă de dimineață până seara în Cişmigiu şi la Oteleleşeanu. Divertismentul zilei şi după împrejurări al nopții, îl constitue bineînțeles campionatul național. Luptă mare la propriu şi la figurat, căci era gata, gata să pățim şi o ruşine în plin centru al Capitalei, din cauza unor înțelegeri de ordin pecuniar.

Noroc însă că frigul natural al ghieții artificiale a potolit înflăcărarea pe care crossa şi paleta ar fi transformat o fără îndoială în păruială de sezon.

Iată că-i bun şi frigul la ceva...

L. ROŞIANU

Soldatul Vasilescu, în campionatele militare de box ale Franței

O notiță publicată în L'Auto, ne aduce surprinzătoarea veste că în campionatele militare de box ale Franței, soldatul Vasilescu din reg. 42 de geniu a reuşit să ajungă în finală, unde a fost învins.

După Constantinescu — Nour şi Alexandru Lutz, iată un alt boxeur român reuşeşte să înfrângă obscuritatea ringului francez şi să iasă la iveală fără ca să se fi ştiut în prealabil de existența lui.

Iată aşa dar că Franța a devenit... o pepinieră a boxului românesc, fie că utilizează elementele de acolo, fie că recurge la import. Este în orice caz un fapt îmbucurător, pe care-l relevăm aşa cum se cuvine.

AUTOMOBILISM

Cum a bătut Campbell recordul mondial

In numărul trecut al ziarului nostru am adus la cunoştința cetitorilor, faimoasa ispravă automobilistă, realizată de nu mai puțin faimosul as englez, Malcolm Campbell, pe netezişul plajei Pacificului, la Daytona Beach, în Florida.

Malcolm Campbell a atins, conform celor scrise de noi atunci, fantastica viteză orară de 430 km. 331, fiind ajutat în parte, de o mică adiere de vânt. Dovada că perturbările atmosferice i-au fost prețios auxiliar întru înfăptuirea acestei isprăvi este constituită de faptul că, în sens invers, vântul i s'a opus în acelaş raport şi ca atare, viteza realizată astfel nu a depăşit 400 km. pe oră. Este deci cert că, pentru a încerca stabilirea unui record de talia celuia dela 24 Februarie la Daytona Beach, de către Malcolm Campbell, este absolută nevoe de o atmosferă calmă în care vântul să nu poată strica, decât în parte, socotelile. Nu încape îndoială că englezul şi-a dat seama de importanța acestui lucru şi a făcut tentativă în condițiunile cele mai satisfăcătoare. Această situație însă, nu îl împiedică să se gândească la înbunătățirea acestui record şi dovada o avem în faptul că el a reluat încercarea, chiar a doua zi după ce stabilise noul record mondial. Dacă îndrăzneața tentativă a isbutit sau nu, nu sutnem deocamdată în măsură să ştim. Credem însă că, de rândul acesta Campbell nu şi-a putut atinge scopul şi se pare că aceasta datorită lipsei unei atmosfere prielnice. Indiferent dacă englezul a dus la bun sfârşit sau nu, noua tentativă, suntem siguri că el nu va întârzia să treacă pe răbojul anului, un nou recod al lumei.

Şi acum să vedem în ce condițiuni a isbutit Malcolm Campbell să doboare recordul în ființă.

Spuneam în articolul precedent că perfecțiunea maşinelor şi realizarea unei viteze atât de ridicate se datoresc duelului pe care realizatorul faimosului record îl

Continuarea în pagina IV-a).

FOOTBALL

Lichidarea comisiei footballului profesional

Forul dela Temişoara poate fi considerat lichidat.

In urma deciziei Biuroului Federal ca cererile de reamatorizazare să fie discutate în primă instanță de Liga de Vest, se înțelege dela sine că membrii comisiei footballului profesional vor trebui să tragă consecințele.

De fapt s'a luat comisiei footballului profesional una din elementarele prerogative adică, aceia de a judeca grupările în sub ordine şi jucătorii respectivi.

Această măsură a Biuroului Federal, a fost dictată de împrejurarea specială că membrii comisiunei centrale a footballului profesional fac prte din gruparea Ripensia. Astfel că în toate cazurile ar trebui să fie interesați.

Judecător şi parte, este lucrul care contrariază cel mai elementar principiu de justiție.

Chiar dacă formal comisia footballului profesional mai există, virtual a fost desființată.

După victoria dela Lake Placid

Antrenamentul echipei româneşti. Cursa. Timpurile primilor trei clasați

Poşta, ne-a adus eri — cu întârzierea pe care o necesită distanța extraordinară dela care vine, o scrisoare extrem de prețioasă.

O scrisoare a locot. Al Papană, colaboratorul nostru şi conducătorul echipei româneşti la jocurile de iarnă dela Lake Placid, cu impresiile lui Papană asupra pregătirilor şi cursei care ne-a adus o victorie acolo unde ne aşteptam mai puțin. Şi unde aveam cele mai puține tilluri să o pretindem. O performanță pe care, date fiind condițiunile în cari am putut să ne prezentăm, trecutul nostru destul de palid până azi pe terenul bobului internațional şi mai ales adversarii, formidabilii adversari ai unei competiții în care şi-au înscris de multe ori numele, o însemnăm aici cu cele mai entuziaste litere ale unei victorii mari.

Ale unei victorii de care toți ne-am îndoit, şi care răscumpără prin frumusețe şi prin «neaşteptatul» pe care îl însumează, munca extraordinară a celor cari au prilejuit-o, energia pe care au consumat-o, elanul de acolo şi... neîncrederea de aici. Din țară.

Iată scrisoarea lui Papană:

România s'a clasat a 3-a, la campionatul mondial de bobsleigh *(2 locuri)*.

Poate, la cei 10.000 km. cari mă despart de camarazii mei de sport, aceasta să nu apară ca o performanță senzațională.

Pentru mediul în care mă aflu însă, acest succes a luat un caracter extrem de măgulitor pentru țara noastră.

Când am sosit aci, toți ne luau în glumă. Unii chiar, dându-ne sfaturi, necrezându-ne periculoşi.

Timp de 2 săptămâni, am dus *zi şi noapte*, o luptă titanică.

Ziua, făceam antrenament, dela 7 dimineața până la 4 seara. Rămâneam uneori nemâncați, alte ori ne pleca autobuzul şi n'aveam cu ce ne întoarce. Noaptea, calculam toate virajele, toate frânturile de linii drepte, plecarea, sistemele de bobat, etc. Zi cu zi, ne-am apropiat de cei mai tari, forțând ca în cele din urmă admirația tuturor să se îndrepte spre noi. In ultimele 2 zile de antrenament, felicitările nu mai conteneau, fiind considerați revelația concursurilor.

Insfârşit astăzi, munca noastră a fost pecetluită, şi faptul că nu suntem primii sau al 2-lea, se datoreşte exclusiv unei imposibilități tehnice şi anume:

Americanii şi Elvețienii au avut boburi special amenajate, cari având tălpici mai subțiri şi un alt profil, erau mult mai repezi. Noi am refăcut, în parte terenul, printr'o plecare mai bună, şi luând unul din virajele cele mai grele (Shady-Corner) mai iute.

Iată timpurile realizate, la bobul de 2, pe cei 2350 m.

America: 2.13.21/500; 2.3.30/100; 2.2.4/100; 1.59.

Elveția: 2.5.80/100; 2.7.33/100; 2.4.65/100; 2.2.71/100.

Noi: 2.11; 2.6.42/100; 2.5.12/100; 2.2.2/100.

Am primit 8 telegrame de felicitare, dintre cari 2 de la necunoscuți.

LOCOT. AL. PAPANA

BOX

Sâmbătă seara la Circ

ASPECTE

In fața Circului este o aglomerație extraordinară... de afişe.

Afişe mari, afişe foarte mari, mijlocii, mai mici şi mai mititele în fel de fel de culori. Dela alb şi roşu, până la cel mai pătrunzător negru.

Pe trotuare, jandarmi de toate calibrurile. Pe stradă, trăsuri şi automobile cari se urmăresc prin fața Circului, pierzându-se alături, la începutul străzii Brutus.

Gardişti, jandarmi, trăsuri, automobile şi afişe. Numai spectatori... ioc.

9 jum.

Din interiorul Circului răsbate în stradă un zumzet încâlcit de voci, d. Sidoli (preocupat de risipa unui bec electric care luminează un colț de casă) şi d. Ottulescu, căruia tăcerea din Circ i-a amintit un vers al lui Sully Prudhome, pe care îl repetă, ca o obsesie.

«Seul le silence est grand».

Scrutează orizontul până departe, spre cheiu, inhalează o doză nouă de aer şi intră iar în Circ, să-şi numere spectatorii.

In fața unui afiş s'au oprit două umbre. Bărbatul silabiseşte programul şi-şi consultă consoarta:

— Ce zici?

Femeia, pe care un film cu Greta Garbo la Ateneul Dichiu, la Obor, o atrage mai mult decât «o gală», la care nu ştie sigur ce-o să vadă, se lasă greu:

— Cum crezi matale!

Şi se sprijină de brațul bărbatului, pudică, sentimentală şi obesă.

Individul însă, continuă să descifreze afişul: «Nour-Pavelescu, match în 10 reprize a 3 minute arbitrat de Jenny...

— Jenny? îl opreşte femeia pe care numele acesta femenin o surprinde. Işi licăreşte în ochi o nuanță de alternativă, este pe punctul să se lase convinsă, dar sedusă de ideia cinematografului, revine:

— Mai bine hai la Cinema. La Ileana e un film cu... (şi-şi răguşeşte vocea într'un accent strict englezesc). Un film cu... Gloria Şampon

— Ce dracu găseşti la muerile astea? o repede bărbatul, şi-şi continuă lectura cu poticniri de elev de şcoală primară. «Chirilă Dan — Niculae Milea. Arbitru, judecător în ring, Toto...

— Toto? îl opreşte iar femeia.

— Toto! precizează bărbatul. Uite că şi aici sunt femei.

Şi refăcându-şi ascendența conjugală, se îndreaptă spre casă:

— Două galerii!

— Trei! îl completează Valerică Făgărăşanu, zornăind 52 de monede de un leu.

10½.

In fața Circului, aceiaş aglomerație de afişe

Dinspre Salvare totuşi, un terțet masculin se apropie extrem de sgomotos: Costel, Alessandriu şi doctorul Stroescu. S'a oprit în colț, într'un fel de deliberare medicinală, a mai făcut câțiva paşi, şi s'a oprit din nou:

— Ce-mi recomanzi pentru arsuri doctore? miorlăe Alessandriu, desvelindu-şi o mână complet bandajată.

Surprins de o consultație gratuită, Stroescu se execută:

— Inotiol. E foarte bun!

— Pentru orice fel de arsuri?

— Pentru orice fel.

Şi-şi întăreşte afirmația cu un gest drept. Autoritar.

— Chiar şi pentru arsuri pe gât? se interesează Costel.

Câteva minute mai târziu, un nou grup: d. Marian cu «copilul blond» urmărit de aproape de un foarte cunoscut confrate, singur. Fără «copilul-bețiv». Iar ceva mai târziu, precedat de un covrigar care încerca să intre cu jumătate preț, d. Dragomirescu în frac..., cilindru şi treench-coat.

— Hai Milea!

— Nu mai ține Chirilă!

Vociferările dinnăuntru, anunță semi-vedeta.

11¼.

Escortat de Călinescu, Nour şi-a strecurat emoția printre cei doi jandarmi dela intrare, cari au încercat să-l oprească cerându-i bilet şi s'a pierdut înnăuntru.

Abia perceptibil.

CASTOR & POLLUX

(Continuarea în pagina II-a)

Actualități

Spakow contra Andersson

Marți seara, Moți Spakow se va întâlni în match vedetă la Central S. C. din Paris cu campionul suedez la categoria semigrea, Andersson.

Ultima victorie realizată de Andersson asupra lui Bernasconi, arată calitățile deosebite ale adversarului de mâine al campionului nostru.

Matchul este foarte deschis. In vingătorului i se deschide calea unor partide de mare anvergură în capitala Franței.

Deckmyn a învins pe Gh. Covaci la Amiens

Sâmbătă seara, în fața a 10 mii de spectatori, fostul campion român la categoria uşoară Gh. Covaci, a înfruntat la Amiens în Franța pe proaspătul campion francez la aceiaşi categorie, Decmyn.

Matchul a fost foarte frumos şi s'a terminat prin victoria de justețe a campionului francez.

Gh. Covaci a realizat totuşi o performanță excelentă, dat fiind faptul că în repriza patra a reuşit chiar să-şi facă adversarul k. down.

Felul în care a boxat compatriotul nostru, a plăcut foarte mult publicului spectator, care a aplaudat deopotrivă pe învingător şi învins.

Acest lucru a determinat pe organizatori să propună lui Covaci un match de revanşă, ceeace acesta a admis.

Cel de al doilea match urmează să se țină în foarte scurtă vreme tot la Amiens.

In aceiaşi seară urma să se întâlnească la Paris, Mihail Fulea cu francezul Besneux.

Din motive pe cari nu le cunoaştem, matchul acesta n'a fost perfectat, astfel că Fulea a acceptat să boxeze Miercuri 2 Martie la Paris Ring cu Caulier.

Un eşec senzațional al lui Vines

Marele jucător american de tennis Vines, care întruchipează speranțele Statelor Unite în Cupa Davis, a suferit o senzațională înfrângere din partea unui jucător quasi necunoscut şi care nu figurează în tabloul jucătorilor de seamă de peste ocean. Matchul a avut loc în cadrul unui turneu la San Francisco şi s'a terminat prin victoria lui Bob Chandler — acesta este numele învingătorului — cu 8—3, 9—7.

Această înfrângere a produs senzație atât în Statele Unite cât şi în Europa, cu atât mai mult cu cât suntem în preajma Cupei Davis, în care Statele Unite vor da anul acesta ofensiva decisivă pentru readucerea în patrie a trofeului deținut de francezi.